

Nr 126.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension åt sadelmakaren vid arméns intendenturförråd i Stockholm E. Magnussons änka och minderåriga barn; given Stockholms slott den 1 mars 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att sadelmakaren vid arméns intendenturförråd i Stockholm E. Magnussons änka Anna Karolina Magnusson, född Norberg, och makarnas två minderåriga barn Erik Leopold och Erika Katarina må från och med 1918 års början komma i åtnjutande av pensioner å allmänna indragningsstaten, änkan så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd med 300 kronor årligen samt vartdera av barnen intill uppnådd ålder av 18 år med 100 kronor årligen.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 1 mars 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson, anförde härefter:

»Uti skrivelse till arméförvaltningens intendentsdepartement den 18 januari 1918 har chefen för arméns intendenturförråd i Stockholm anhållit, att departementet måtte söka utverka pension åt avlidne sadelmakaren vid arméns sadelmakeriverkstad å Fredrikshov E. Magnussons änka Anna Karolina Magnusson, född Norberg.

Med överlämnande av berörda skrivelse jämte därvid fogade handlingar har *arméförvaltningens intendentsdepartement* uti underdånig skrivelse den 22 januari 1918 anfört följande:

Magnusson, vilken avlidit den 26 september 1917, hade varit anställd vid arméns ovannämnda sadelmakeriverkstad från och med den 16 oktober 1893 till dödsdagen, och hade han enligt intyg av verk-

mästaren vid sadelmakeriverkstaden under denna tid städse med den största omsorg och skicklighet utfört honom tilldelade arbeten, varjämte han alltid ådagalagt ett hedrande uppförande.

Då han sålunda under nära 24 år plikttroget tjänat staten och hans änkas ställning nu vore mycket bekymmersam, enär hon, som vore född den 28 juni 1867 och således uppnått en ålder av närmare 51 år, vore fullständigt medellös samt hennes tvenne barn, vilka vore födda, det äldre den 21 september 1901 och det yngre den 3 februari 1903, på grund av sin ungdom icke kunde bidra till sitt och moderns underhåll, funne departementet det vara med rättvisa och billighet förenat, att något understöd från statens sida i form av pension bereddades henne och barnen. I fråga om storleken av sådant understöd ville departementet framhålla, att departementet ansåge detsamma, med hänsyn särskilt till Magnussons långvariga och plikttrogna arbete i statens tjänst, skäligen icke böra utgå med lägre belopp än 300 kronor om året för henne samt med 100 kronor om året för vart och ett av hennes barn, intill dess det uppnått 18 års ålder.

Med anledning av vad sålunda anförts, hemställde intendentsdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Magnussons änka finge från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid, så länge hon förbleve i sitt nuvarande änkestånd, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension av 300 kronor samt därutöver 100 kronor om året för vardera av sina tvenne barn, intill dess detsamma uppnått en ålder av 18 år.

Med erinran att 1912 års riksdag i anledning av Kungl. Maj:ts proposition (nr 62) beviljat smedsmästaren vid Svea ingenjörbataljons smides-, fil- och plåtslageriverkstäder J. J. Lundbergs änka Kristina Sofia Lundberg, född Appelgren, en årlig pension av 300 kronor, har *statskontoret*, som hölle före, att ungefär samma anledning, som i ovanberörda fall förefunnits för beviljande av pension, även nu föreläge, uti den 15 februari 1918 avgivet utlåtande hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Magnussons änka och hennes två minderåriga barn, Erik Leopold och Erika Katarina, finge från och med 1918 års början komma i åtnjutande av pensioner å allmänna indragningsstaten, änkan till belopp av 300 kronor, så länge hon i sitt nuvarande änkestånd förbleve, och barnen vardera till belopp av 100 kronor intill uppnådd ålder av 18 år.

Då även jag anser änkan Magnusson och hennes minderåriga barn böra komma i åtnjutande av pensioner med de av vederbörande myndig-

Departements-
chefen.

heter föreslagna belopp, får jag hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att sadelmakaren vid arméns intendenturförråd i Stockholm E. Magnussons änka Anna Karolina Magnusson, född Norberg, och makarnas två minderåriga barn Erik Leopold och Erika Katarina må från och med 1918 års början komma i åtnjutande av pensioner å allmänna indragningsstaten, änkan så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd med 300 kronor årligen samt vardera av barnen intill uppnådd ålder av 18 år med 100 kronor årligen.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Thomas Adlercreutz.